

Jezusov krst – leto C

Jezusov krst

Ker pa je ljudstvo živelo v pričakovanju in so se v srcu vsi spraševali o Janezu, če ni morda on Mesija, je Janez vsem odgovoril: »Jaz vas krščujem v vodi, pride pa močnejši od mene, kateremu nisem vreden odvezati jermenov njegovih sandal; on vas bo krstil v Svetem Duhu in ognju.

Ko je vse ljudstvo prejelo krst in je bil tudi Jezus krščen ter je molil, se je odprlo nebo. Sveti Duh je prišel nadenj v telesni podobi kakor golob in zaslišal se je glas iz neba: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje.« Lk 3,15-16.21-22

Pot usmiljenja

Zakaj so se ljudje dajali krstiti Janezu Krstniku? Da bi priznali grehe, se jih pokesali in prejeli krst odpuščanja grehov. Zakaj pa se je dal krstiti Jezus? **Zakaj Bog stopa v vrsto grešnikov?** Kakšna norost! To je **solidarnost, ki je več kot le norost, je pot božjega usmiljenja do človeka**. Mogočni Bog se je sklonil na zemljo v podobi človeka. A mu to ni bilo dovolj. **Dovolil si je sprejeti tudi človeško šibkost, ki jo lahko (pre)skuša sam hudič**. Jezus sam je prenašal težo posta in doživljal skušnjava, **naj si skrajša post** in si z božjo močjo iz kamnov naredil kruh.

Jezus sam je **prenašal težo totalne neučinkovitosti**, ko je trideset živel skrito življenje in najboljša leta prebil v mizarski delavnici krušnega očeta. A to še ni vse, ko je doživljal to neučinkovitost, je Oče dovolil, da se mu približa hudič in ga skuša, naj vendarle naredi senzacijo in se vrže s templja, angeli pa ga bodo nosili. In **ko se je razlastil do konca**, ko ni imel, kamor bi glavo naslonil, je prenašal težo skušnjave, da bi si to trpljenje vendarle nekako skrajšal. Hudič ima vedno še kako idejo. Ponudi mu, naj se mu le prikloni, pa bo naenkrat vse njegovo.

Jezusovo stopanje v vrsto grešnikov vsekakor ni le simbolično. Je neverjetna božja solidarnost z našo človeško revščino. Vse je nosil, kar mora nositi človek, le grešil ni. Še več, kot vsemogočen je nosil težo človeške revščine in skušnjav. Kako čudovito božje usmiljenje, kako globoko sočutje s človekom. Ko smo v letu božjega usmiljenja, prosimo Gospoda, da nam da milost globlje dojeti in začutiti njegovo usmiljenje. Da bi dojeli, kaj vse je storil za nas, da bi se nam približal.

Ko nam bo to bliže, ne bo težko stopiti v reko naših bližnjih. Ne da bi zato grešili, kakor morda grešijo oni, ampak da bi čutili vsaj težo skušnjav, kakor jo je čutil in nosil naš Gospod. Toliko je našega postavljanja nad druge. Bogu ni bilo težko priznati težo skušnjav. Lep zgled, priznajmo drugemu vsaj skušnjave, če že ne svojih grehov. Če se bomo zavedali svoje šibkosti, bomo lahko sočutni. **Naj bo Jezusov krst spodbuda za naš sestop v reko naših bližnjih**.